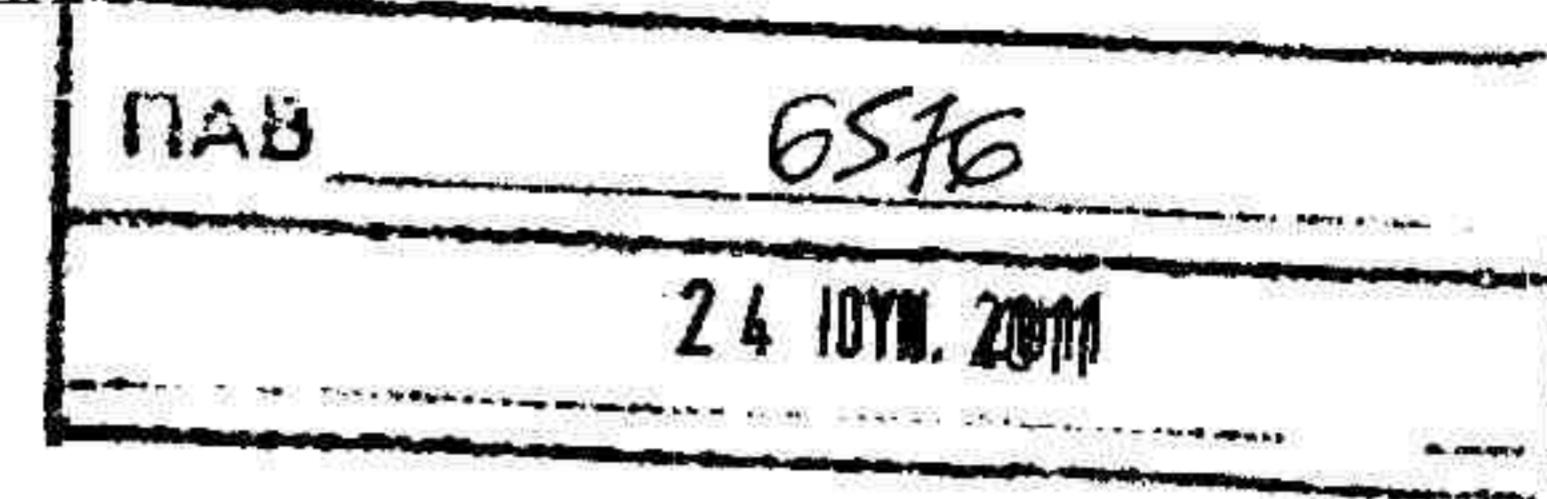

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:**

- Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης & Θρησκευμάτων

Θέμα: Επιστολή 30μηνιτών Γυμναστών

Σχετικά με την επιστολή 30μηνιτών Γυμναστών που διαμαρτύρονται για την εξαπάτηση και τον εμπαγμό τους από την Πολιτεία.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

30μηνίτες Γυμναστές: Η αξιοσύνη έχει όνομα και επώνυμο

Την ώρα που τελειώνει άλλη μια σχολική χρονιά, είναι αδύνατο να μην έρχονται συνεχώς στο μυαλό μας συζητήσεις, απόψεις, αλλά και δηλώσεις που έχουν ειπωθεί και γραφτεί από την Υπουργό Παιδείας και μας αφορούν, λίγο ή πολύ δλους. Περισσότερο, εμάς τους γυμναστές του πρώην κλειστού πίνακα του 30μήνου οι οποίοι βιώσαμε την εξαπάτηση και εμπαιγμό με τη «κατάργηση» του μέλλοντός μας, το όποιο βασιζόταν σε πρόσφατο (και σήμερα καταργημένο) νόμο του κράτους. Μια από αυτές τις δηλώσεις της Υπουργού η οποία κατέστη «σημαία», μετά την ανάληψη των καθηκόντων της, ήταν: **“Στην εκπαίδευση θέλουμε μόνο τους ΑΞΙΟΥΣ”**. Η λέξη **«ΑΞΙΟΣ»** ετυμολογικά σημαίνει αυτός που **“... είναι ικανός, είναι κατάλληλος για να πράξει κάτιον”** (Λεξικό της νεοελληνικής γλώσσας Α. Γεωργοπαπαδάκου)

Βρισκόμενος στον κατηργημένο πίνακα του 30μήνου (Νόμος που εξασφάλιζε τον διορισμό συναδέλφων που είχαν συμπληρώσει την 30/06/2008 τριάντα μήνες προϋπηρεσίας), έχοντας διανύσει στην εκπαίδευση εννέα χρόνια ως αναπληρωτής και έχοντας συμπληρώσει πάνω από 60 μήνες πραγματικής προϋπηρεσίας, άρχισα να αναρωτιέμαι: Ποια είναι τα κριτήρια τελικά που καθορίζουν τη καταλληλότητα ενός Γυμναστή, ώστε να διδάξει στο δημόσιο σχολείο; Με ποιο σκεπτικό άραγε, στα πλαίσια της επιλογής ανθρώπινου δυναμικού, ένας εκπαιδευτικός με σχεδόν 10 χρόνια εμπειρίας στην εκπαίδευση τοποθετείται στην ίδια «γραμμή εκκίνησης» με αποφοίτους εκπαιδευτικούς; Πόσο δίκαιη είναι η απαξίωση ενός ανθρώπου που το κράτος επένδυσε σ' αυτόν προκειμένου να διδάξει πλήθος μαθητών, εκ των οποίων σήμερα μεγάλος αριθμός σπουδάζει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Εδώ, πέραν του «βιασμού» της έννοιας της δικαιοσύνης, παρατηρείται μια άλογη και ανεύθυνη διοικητική συμπεριφορά και εκτροπή, που «τινάζει στον αέρα» το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής» το οποίο χρησιμοποιήθηκε σαν λάβαρο επανάστασης στα πλαίσια της δημόσιας διαβούλευσης, για το υπό ψήφιση τότε νέο νομοσχέδιο της Παιδείας.

Σκεπτόμενος με βαθύ προβληματισμό τα παραπάνω, κοίταξα για μια ακόμα φορά τον πίνακα κατάταξης του 30μήνου με τους εναπομείναντες συναδέλφους καθηγητές Φυσικής Αγωγής, που μοιράζονται είμαι σίγουρος, κοινά συναισθήματα και σκέψεις με εμένα. Ξαφνικά, πολλά από τα ονόματα άρχισαν να μου φαίνονται γνωστά και οικεία, όπως φαίνονται έτσι σε όλους αυτούς που έχουν ασχοληθεί λίγο ή πολύ με τον αθλητισμό.

Μέσα στους 280 καθηγητές Φυσικής Αγωγής που έχουν εξαπατηθεί και μείνει αδιόριστοι, παρατηρώ ανθρώπους που έχουν απασχολήσει ευχάριστα την αθλητική ζωή του τόπου μας με το έργο και τις σημαντικές επιτυχίες τους. Παρατηρώ τον **Νίκο Κασουρίδη**, Καλαθοσφαιριστή Εθνικής ομάδας καλαθοσφαιριστής, την **Μαργαρίτα Πέρρου**, πρώην πρωταθλήτρια και ομοσπονδιακή προπονήτρια Ενόργανης Γυμναστικής, τη **Σοφία Μπακατσάκη**, ομοσπονδιακή προπονήτρια στίβου και προπονήτρια της Ολυμπιονίκη του τριπλούν Πηγής Δεβεζή, τον **Βασίλη Αλεξίου**, Προπονητή Εθνικών ομάδων Ποδοσφαιρού στον τομέα της Φυσικής κατάστασης, τον **Γιάννη Χατζηνικολάου**, πρώην διακεκριμένο ποδοσφαιριστή της Α' εθνικής και διακεκριμένο προπονητή σε ομάδες Α' εθνικής, τον **Γιώργο Αγγέλου**, πρώην πρωταθλητή εθνικής ομάδας, ομοσπονδιακό προπονητή Ενόργανης Γυμναστικής και προπονητή του παγκόσμιου πρωταθλητή στις ασκήσεις εδάφους, **Λευτέρη Κοσμίδη**, τον **Γιάννη Τόλη**, Συγγραφέα, και πρώην προπονητή σε ομάδες Α' εθνικής, τον **Χρυσάφη Βαγγελακάκη**, πρώην πρωταθλητή, ομοσπονδιακό προπονητή της κολύμβησης, και προπονητή του παγκόσμιου πρωταθλητή στο ύπτιο, **Άρη Γρηγοριάδη**, τον **Διονύση Κουτρουμπάνο** Τεχνικό Σύμβουλο του ΣΕΓΑΣ, τον **Γιάννη Σταθόπουλο**,

προπονητή πόλο σε ομάδες A1 κατηγορίας, τον Δημήτρη Βολονάκη, πρώην ποδοσφαιριστή σε ομάδες της Α' Εθνικής, τον Στέλιο Μαλούση 6^ο πανευρωπαϊκό Πρωταθλητή στη ποδηλασία, τον Στέφανο Μάμαλη, Ομοσπονδιακό προπονητή Στίβου, την Βαρβάρα Παυλάκη, προπονήτρια εθνικής ομάδας στο πίγκ πόγκ, τον Δημήτρη Χατζόπουλο, Ομοσπονδιακό Προπονητή Στίβου, τον Ναπολέων Κεφαλόπουλο, Ομοσπονδιακό Προπονητή Βάδην, τον Νίκο Κουρκούνα, Διεθνή Ποδοσφαιριστή, τερματοφύλακας σε πολλές ομάδες Α Εθνικής & Προπονητής Εθνικών κατηγοριών, τον Στέλιο Αποστόρη, Διεθνή Ποδοσφαιριστή και προπονητή των Εθνικών Ομάδων νέων Ποδοσφαίρου, τον Γιάννη Μαρκάκη, προπονητή Εθνικών κατηγοριών στο ποδόσφαιρο.

Οι παραπάνω συναδέλφοι που στιγμάτισαν ευχάριστα την αθλητική ζωή αυτού του τόπου δεν έχουν τελειωμό μέσα στον πίνακα και είναι αδύνατο στα πλαίσια ενός άρθρου να αναφερθούν όλοι. Με δεδομένο ότι η γνώση του αθλητισμού σε υψηλό επίπεδο (με ότι αυτό συνεπάγεται για τις διαχρονικές αξίες του «ευ αγωνίζεσθαι») αποτελεί σημαντικό προσόν στην οργάνωση μιας ομάδας νέων ανθρώπων (όπως «απαιτεί» ένα «Νέο» και χωρίς πειραματισμούς «Σχολείο»), δημιουργεί ερωτήματα η αδιαφορία του Υπουργείου Παιδείας για την αξία αυτών των «έτοιμων» και πετυχημένων προπονητών - Γυμναστών οι οποίοι διαθέτουν ήδη πολύχρονη προσφορά στο δημόσιο σχολείο.

Τα τρανά αποτελέσματα αυτών των ανθρώπων είτε μέσω του σχολικού αθλητισμού (Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης) είτε μέσω της πολύχρονης ενασχόλησής τους με τον Πρωταθλητισμό έχουν καταγραφεί στην ιστορία, όπως έχουν καταγραφεί σε στιγμές χαράς και δόξας στις φωτογραφικές μηχανές οι διάφοροι κατά καιρούς Υπουργοί και Γραμματείς που έσπευδαν να συγχαρούν τους σημαντικούς τότε (και υπό αμφισβήτηση και «κατηργημένους» σήμερα) Γυμναστές και εκπαιδευτικούς του πίνακα του 30μήνου μαζί με τους πρωταθλητές – μαθητές τους.

Πώς είναι δυνατόν λοιπόν ένας άνθρωπος που έχει διακριθεί ως αθλητής και προπονητής σε Πανελλήνιο, Πανευρωπαϊκό, Παγκόσμιο και Ολυμπιακό επίπεδο να του αμφισβητείται η αξιοσύνη και να τίθεται στο περιθώριο η ικανότητά του να διδάξει και να προάγει τη Φυσική Αγωγή και τον αθλητισμό στο ευαίσθητο επίπεδο του δημόσιου σχολείου; Η σημαντική μας αθλητική εμπειρία και εκπαιδευτική προϋπηρεσία αποτελούν εγγύηση, όχι μόνον για τη συμμετοχή μας στο «χτίσιμο» ενός «νέου σχολείου», αλλά και για την επαναφορά ξεχασμένων αξιών προκειμένου να χτιστεί ένας «νέος άνθρωπος» σε μια κοινωνία αποξενωμένη από την ταυτότητά της. Εμείς οι γυμναστές του 30μήνου, όχι μόνον δεχόμαστε, αλλά ζητάμε, την οποιουδήποτε τύπου αξιολόγηση μέσα στο σχολείο, διότι «αυτή» αποτελούσε πάντα στη διαδρομή μας διαδικασία προσωπικής αναβάθμισης και εξέλιξης.

Χρειάζεται να τονίσω ότι, σέβομαι τις προσπάθειες και τα δικαιώματα όλων των συναδέλφων και γνωρίζω ότι άξιοι υπάρχουν σε όλες τις κατηγορίες όπως έχουν διαμορφωθεί (διοριστέοι του ΑΣΕΠ , 24μηνήτες κλπ). Όλοι έχουν το δικαίωμα σε αυτό που σχεδόν όλοι ο 30μηνήτες περιμένουμε για μια 20ετία (!), να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στην δημόσια εκπαίδευση, να κάνουμε αυτό που αποτελεί σκοπό και πορεία ζωής. Στην δημόσια εκπαίδευση που γαλουχεί και διδάσκει τα δικά μας παιδιά.